

Sygn. akt IX U 446/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość renty rodzinnej i odsetki

na skutek odwołania K. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 17 stycznia 2013r., 15 marca 2013r., 9 października 2013r.

Znak (...)

- zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, iż ustala wysokość renty rodzinnej dla ubezpieczonej przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 250% (dwieście pięćdziesiąt procent), stąd wysokość renty rodzinnej dla ubezpieczonej od 27 listopada 2010r wynosi 2.900,94zł (dwa tysiące dziewięćset zł 94/100) brutto miesięcznie, od 1 marca 2011r wynosi 2.990,87zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt zł 87/100) brutto miesięcznie, od 1 marca 2012r wynosi 3.061,87zł (trzy tysiące sześćdziesiąt jeden zł 87/100) brutto miesięcznie, od 1 marca 2013r wynosi 3.184,34zł (trzy tysiące sto osiemdziesiąt cztery zł 34/100) brutto miesięcznie wraz z waloryzacją za 2014rok,
- zobowiązuje organ rentowy do wypłacenia ubezpieczonej nadpłaty renty rodzinnej wraz z odsetkami ustawowymi począwszy od 31 stycznia 2011r do dnia zapłaty,
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 60,00zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.01.2013r. oraz decyzjami zamiennymi do tej decyzji z dnia 15.03.2013r. oraz z dnia 09.10.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wykonując wyrok tutejszego Sądu z dnia 27.11.2010r. sygn. akt IXU 935/12 przyznał ubezpieczonej K. K. (1) od dnia 27.11.2010r. prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu Z. K. podejmując wypłatę tego świadczenia od dnia 01.04.2013r. tj. od dnia wstrzymania wypłacania przez Oddział ZUS w R. przysługującej ubezpieczonej emerytury.

Ubezpieczona zaskarżyła powyższe decyzje kwestionując wyliczenie podstawy wymiaru świadczenia, obliczenie wysokości renty rodzinnej oraz zawieszenie wypłaty świadczenia. Domagała się ponownego prawidłowego ustalenia wysokości renty rodzinnej i wypłacenia tego świadczenia od dnia 27.11.2010r. wraz ustawowymi odsetkami z tytułu zwłoki.

Oddział ZUS w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonych decyzjach. Organ rentowy wskazał iż wysokość renty rodzinnej została ustalona prawidłowo, natomiast brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej odsetek, w sytuacji gdy wyrok Sądu Okręgowego przyznający rentę rodzinną nie orzeka odpowiedzialności ZUS w myśl art. 118 ust.1a ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. K. (1) urodziła się w dniu (...) Jest uprawniona do emerytury.

W dniu 30.12.2010r. wystąpiła z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu Z. K., który był emerytem górniczym uprawnionym do emerytury górniczej bez względu na wiek na podstawie przepisów ustawy z dnia 01.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy decyzją z dnia 23.02.2012r. odmówił prawa do wnioskowanego świadczenia kwestionując istnienie wspólności małżeńskiej. Wyrokiem z dnia 27.11.2012r. tutejszy Sąd przyznał ubezpieczonej prawo do renty rodzinnej od dnia śmierci męża tj. od 27.11.2010r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 17.01.2013r. Oddział ZUS w O. wykonując powyższy wyrok przyznał ubezpieczonej prawo do renty rodzinnej od dnia 27.11.2010r. zawieszając jej wypłatę.

Kolejną decyzją z dnia 15.03.2013r. organ rentowy podjął wypłatę renty rodzinnej począwszy od dnia 01.04.2013r. tj. od miesiąca wstrzymania emerytury w Oddziale ZUS w R., zaś decyzją z dnia 09.10.2013r. uwzględnił dodatkowy okres zatrudnienia.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty rodzinnej obliczony przez organ rentowy wyniósł 129,23%.

Ubezpieczona nie zgodziła się z ustaleniami organu rentowego wnosząc o ponowne obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia, wysokości renty rodzinnej przez biegłego z zakresu emerytur i rent.

W toku niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K., która po zapoznaniu się z całością zgromadzonej dokumentacji w sprawie, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów stwierdziła, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty rodzinnej powinien wynosić 351,91 %, a po ograniczeniu 250%. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury nie jest prawidłowy, co skutkuje błędnym wyliczeniem należnej ubezpieczonej renty rodzinnej.

Zdaniem biegłej wysokość renty rodzinnej dla odwołującej powinna kształtować się następująco:

- od dnia 27.11.2010r. – 2900,94zł

- od dnia 01.03.2011r. – 2990,87 zł

- od dnia 01.03.2012r. – 3061,87 zł

- od dnia 01.03.2013r. – 3184,34 zł

Biegła sądowa ustaliła wskaźnik wynagrodzenia i podstawą wymiaru świadczenia z 12 m-cy zatrudnienia z okresu 11/1981 -02/1982 i 11/1982 -06/1983 ustalając stosunek wynagrodzenia za wskazane miesiące do przeciętnego średniego wynagrodzenia za ten okres (za poszczególne 12 miesięcy).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłej sądowej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K. z dnia 17.08.2013r. (k. 37-51a.s.), opinię uzupełniającą z dnia 19.05.2014r. (k.97-100a.s.) oraz kolejną opinię uzupełniającą z dnia 08.10.2014r. (k.124-129a.s.)

Sąd uznał obszerną opinię biegłej za rzeczową i przekonującą, gdyż została ona sporządzona w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę, na podstawie całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a także logicznie uzasadniona. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, który nie przedstawił żadnych merytorycznych zarzutów podważających wnioski opinii.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej w całości zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu zebrane w sprawie dowody pozwalają jednoznacznie przyjąć, iż ustalona przez organ rentowy wysokość podstawy wymiaru renty rodzinnej jest nieprawidłowa.

Powołana przez Sąd biegła z zakresu emerytur, rent, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K. szczegółowo przedstawiła sposób wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury górniczej, a następnie renty rodzinnej jako świadczenia pochodnego. Wyliczyła również wysokość renty rodzinnej jaka powinna być wypłacana ubezpieczonej począwszy od dnia nabycia prawa tj. od 27.11.2010r. uwzględniając kolejne waloryzacje. Wyjaśniła również na czym polegał błąd organu rentowego przy ustalaniu wysokości wwpw. Wyjaśnienia te, są zdaniem Sądu, całkowicie przekonujące, zwłaszcza w sytuacji gdy, organ rentowy nie wskazał żadnych argumentów na poparcie swoich twierdzeń, powołując się jedynie na ogólne przepisy regulujące znacznie szerszą materię.

Ponadto nie ulega również wątpliwości, że renta rodzinna we właściwej już wysokości powinna zastać wypłacona ubezpieczonej począwszy od dnia nabycia do niej prawa tj. od dnia 27.11.2010r., gdyż pobierana przez ubezpieczoną emerytura jest świadczeniem zdecydowanie mniej korzystnym.

Zdaniem Sądu zasadne jest również żądanie ubezpieczonej dotyczące przyznania prawa do odsetek ustawowych od niewypłaconych przez organ rentowy należności.

Zgodnie bowiem z art.118 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz 1440 ze zm.) organ rentowy wydaje decyzje w sprawie ustalenia prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji.

Stosownie natomiast do uregulowania zawartego w art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013, poz. 1444 ze zm) Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest obowiązany do wypłaty odsetek w wysokości określonej przepisami prawa cywilnego wówczas gdy nie dokona – w następstwie okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność – wypłaty świadczeń w terminach przewidzianych w przepisach dotyczących ich przyznawania i wypłaty.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż do opóźnienia w wypłacie należnego świadczenia, a następnie wypłacania świadczenia w nieprawidłowej wysokości doszło w skutek błędnej oceny sytuacji faktycznej mającej wpływ na prawo ubezpieczonej do renty rodzinnej, a następnie nieprawidłowego wyliczenia tego świadczenia. Organ rentowy dysponował pełną dokumentacją i nic nie stało na przeszkodzie, aby renta została przyznana i wypłacona w ustawowym terminie i prawidłowej wysokości.

Organ rentowy powinien zatem ponieść konsekwencje opóźnienia wypłaty świadczeń należnych ubezpieczonej poprzez wypłatę odsetek na podstawie art.85 ust.1 powołanej ustawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżone decyzje orzekając jak w sentencji. O kosztach Sąd orzekł po myśli art.98 §1 kpc .

Sędzia